

XXXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Sandflugtens Dæmpning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24de Januar 1866.)

Nærværende Lovudkast gaaer i det Væsentlige ud paa:

- a) at overbrage den nærmeste Bestyrelse af Sandflugtdæmpningen til de Communer, hvori Sandflugt findes, med Understøttelse af Amtsrepartitionensfonden og af Statskassen og under Medvirkning og Tilsyn af Amtsrådet og Regjeringen;
- b) at indføre en noget forskjellig Behandling af dette Anliggende i de 4 vestlige Amter, hvori det er af stor Almeenvigtighed, og i det øvrige Land, hvor dets Betydning er af overveiende local Natur;
- c) at indføre en hensigtsmæssigere Fordeling af de forskjellige Bidrag, hvorved der tillige vil opnaaes nogen Formindskelse af Statskassens Tilskud;
- d) at lette de dæmpe Sandflugtsstræknings Overgang til de private Eieres Afbenyttelse, og saaledes at opmuntre disse til ved kraftigt og hensigtsmæssigt Arbejde at forvandle dem fra en Byrde til en Indtægt og derved efterhaanden at formindske det Offentliges Udgift til Sandflugten; og
- e) at sikke en consequent og planmæssig Udvikling af Træplantning i Klitterne, hvis

Iværksættelighed ved de anstillede Forsøg ansees for godtgjort, ved fuldstændigen at overtage denne Sag for Staten.

Med Hensyn til de 4 sidstnævnte Hovedsynspunkter er Udvalget enigt med Udkastet. Med dette antager Udvalget, at en mere indgribende Medvirkning fra Statens Side med Føde kan indskrænkes til Vesterhavets Ryster, at den foreslaaede Fordeling af Udgifterne er billig mod alle de interesserede Parter, at der med Kraft bør arbeides hen til den Tilstand, da Enhver kan være raadig over sin Eiendom, mod selv at sørge for, at den ikke paafører Andre Skade, og endelig, at Træplantning ikke blot er det paalideligste Middel til varigen at blive Herre over Sandflugten, men tillige, hvis den lykkes, vil medføre saa mange andre Fordele, at der bør sikkes dette Forehavende en kyndig og udholdende Forsorg ved — i alt Fald foreløbigen — at behandle den som Statsag, hvorved der da vil være tilstrækkeligt Værn mod Overdrivelser i de aarlige Finantslove.

Derimod har der med Hensyn til den første af de ovennævnte Opgaver i Udvalget hersket deelte Meninger, idet man har opløst det Spørgsmaal, om Sognecommunernes Bestyrelser altid ville besidde den fornødne Kyndighed og Iver for et saa besværligt Arbejde, hvis kraftige Gjennemførelse let kan komme i en i alt Fald tilsyneladende Strid med mange Beboeres private Interesse.